AN SPIRITUALES VEL ADOPTIVI FILII NATURALIBUS COPULARI VALEANT.

QUÆSTIO III.

GRATIAN. 1. *Pars.* — [a] *Sent.* 4. *diſt.* 42.

„ QUÒD autem ſpirituales [a], vel adoptivi filii naturalibus „ copulari non poſſint, teſtatur ita dicens

I. NICOLAUS Papa reſpondens ad Conſulta Bulgarorum, *c.* 2. [an. 866. *Româ in Bulgariam.*]

Qui de ſacro fonte ſuſcipitur, filius eſt ejus, à quo ſuſcipitur.

[b] *Sent. ibid.* Ivo, *p.* 2. *c.* 135. & *p.* 9. *c.* 34. Pann. *l.* 6. *c.* 123. Ivo, *Serm.* 1. *de reb. Eccleſiaſticis.*

ITa diligere [b] debet homo eum, qui ſe ſuſcepit de ſacro fonte, ſicut patrem. *Item.* §. 1. Eſt inter fratres & filios ſpirituales gratuita, & ſancta communio, quæ non eſt dicenda conſanguinitas, ſed potiùs habenda ſpiritualis proximitas. Unde inter eos non arbitramur poſſe fieri quodlibet Legale conjugium: quandoquidem, nec inter eos, qui naturâ, & eos, qui adoptione filii ſunt, venerandæ Romanæ Leges matrimonia contrahi permittunt. *Item.*

§. 2. Si ergo inter eos non contrahitur matrimonium, quos adoptio jungit; quantò potiùs à carnali oportet inter ſe contubernio ceſſare, quos per Cæleſte ſacramentum regeneratio Sancti Spiritûs vincit? Longè igitur congruentiùs filius patris mei, vel frater meus appellatur is, quem gratia Divina potiùs, quàm quem Humana voluntas, ut filius patris mei, vel frater meus eſſet, elegit: prudentiúſque ab alterna corporis commiſtione ſecernimur.

II. *Item* ZACHARIAS Epiſcopus ſervus ſervorum Dei Reverendiſſimo Theodoro Epiſcopo Eccleſiæ Ticinenſis. [c. an. 745. *Româ in Inſubriam.*]

Filia ſpiritualis carnali filio nullo modo nubere poteſt.

[c] Polyc. *l.* 6. *tit.* 4. Anſel. *l.* 10. *c.* 27. Ivo, *p.* 1. *c.* 307. Pann. *l.* 6. *c.* 128. [d] *al.* fonte. [e] *Levit.* 18.

PItacium [c] [1] nobis tua veneranda Fraternitas obtulit, per quod ſciſcitari curaſti, ſi liceat filio, cujus pater alterius filiam ex ſacro Baptiſmate [d] ſuſceperit, ſuſceptam, id eſt, ſpiritualem ejus patris filiam (quod dici crudele eſt) in matrimonio accipere: quod apud te enormiter aſſeruiſti contigiſſe. Sed benè tua ſancta Fraternitas compertum habet, quòd Dominus præceperit per Moyſem, dicens [e]: *Turpitudinem* [α] *patris tui, vel matris, vel ſororis non revelabis: turpitudo enim tua eſt.* Cùm ergo [β] à propria conſanguinitate jubemur abſtinere; multò magis à ſpirituali noſtri patris filia, omni excuſatione, aut argumento ſepoſito, ſub nimia diſtrictione nos cavere convenit: ne in iram Divini examinis incidat, ſi quis tali facinore miſtus, minimè reſtrinxerit fræna luxuriæ. Unde & omnes [γ] omnino cavendi ſunt à tali ſceleris commiſtione, ne in perpetuum pereant: ſed hunc, qui hujus pernicioſæ temeritatis autor, animæ ſuæ ſalutem deſpiciens, impiiſſimo ſe miſcuit matrimonio, per omnia tua Fraternitas ſtudeat ſeparare, & pœnitentiæ dignæ ſubmittere: quatenus ab æterna erutam damnatione animam ejus [f] lucreris.

[f] *al.* erutas damnatione animas eorum.

¶ CORR. ROM. [α] *Turpitudinem.*] In decretis Zachariæ (quæ ſunt in vetuſto codice) & apud Anſelmum, & Ivonem habentur omnia ut *in c.* 18. Levitici.

[β] *Cùm ergo.*] In eiſdem decretis ſic legitur, *Turpitudinem enim non revelare dicitur, dum à propria conſanguinitate præcipimur abſtinere. Multò magis, &c.*

[γ] *Unde & omnes.*] Apud Anſelmum eſt: *Unde & omnes omnino cavendæ ſunt talis ſceleris commiſtiones.*

¶ PITH. [1] *Pitacium.*] Vide Centur. *tom.* 8. *p.* 473. 527. 531. 701. Catal. Teſt. Verit. *p.* 67.

III. *Item* ZACHARIAS, & DEUSDEDIT. [fortè c. an. 745. & 614. *Romæ.*]

Filio ſuo filiam, quam de ſacro fonte ſuſcepit, nullus tradere audeat.

[g] Polyc. *ibid.* Anſel. *l.* 10. *c.* 28. [h] *al.* actore.

NOn oportet [g] [2] filiam, quam de ſacro fonte ſuſceperit, aliquando filio ſuo in matrimonium tradere: quia in Divina ſententia germani eſſe inveniuntur. Si quis tali facinore commiſtus minimè reſtrinxerit fræna luxuriæ, ab Eccleſia catholica abominabitur. Sed ſi converſus fuerit, poſt ſeparationem ſeptem annis pœnitentiam gerat. Conſciis ſimul cum autore [h] ſit iſta conditio: id eſt, ſimul cum cooperatoribus, & conſentientibus pœniteat.

¶ PITH. [2] *Non oportet.*] Centur. *tom.* 8. *p.* 446. 548.

GRATIAN. 3. *Pars.*

„ FILII verò, ſive ante compaternitatem, ſive poſt nati „ fuerint; licitè conjungi poſſunt. Unde ſcribit dicens

IV. URBANUS Vitali Presbytero Brixienſi. [c. an. 1094. *Româ in Venetiam.*]

Filii, vel filiæ ante, vel poſt compaternitatem genitæ legitimè conjungi poſſunt.

[i] *Sent.* 4. *diſt.* 42.

SUper quibus [i] conſulit nos tua Dilectio, hoc videtur nobis ex ſententia reſpondendum: ut & Baptiſmus ſit, ſi inſtante neceſſitate femina puerum in nomine Trinitatis baptizaverit; & quòd ſpiritualium parentum filii, vel filiæ, ante, vel poſt compaternitatem geniti poſſunt legitimè conjungi, præter illam perſonam, per quam [3] compatres ſunt effecti.

¶ PITH. [3] *Per quam.*] V. C. *qua.*

GRATIAN.

„ POST compaternitatem verò genitos copulari prohibens „ ſcribit

V. PASCHALIS II. Rhegino Epiſcopo. [c. an. 1107. *Româ in Calabriam.*]

Qui ex compatre, vel commatre poſt ſuſceptos filios de fonte nati fuerint, conjungi non poſſunt.

[k] *Sent.* 4. *diſt.* 42. Polyc. *l.* 6. *tit.* 6. Anſel. *l.* 10. *c.* 34.

POſt ſuſceptum [k] verò de fonte filium, vel filiam ſpiritualem, qui ex compatre, vel commatre nati fuerint, matrimonio conjungi non poſſunt: quia Leges ſeculi non emancipatos adoptivis prohibent copulari.

¶ CORR. ROM.] Anſelmus *lib.* 10. *c.* 34. refert ferè integram hanc Epiſtolam, itémque Polycarpus, cujus initium eſt *in c. poſt uxoris, infrà eâd. q.* 4. & continenter poſt illud ſequitur hoc Caput, & deinceps *c. porrò duorum, infrà* XXXV. *q.* 2. & 3. Ipſius verò Epiſtolæ autorem, & ipſi citant Paſchalem ſecundum.

VI. Idem EX LIBRO XXIII. Digeſtorum, *tit. de ritu nuptiarum* [l] perpenditur, in quo ita legitur. [c. an. 168. *Romæ.*]

[l] *Tit.* 2. *l.* 17.

PALEA.

PEr adoptionem quæſita fraternitas eò uſque impedit nuptias, donec manet adoptio: ideóque eam, quam pater meus adoptavit, & emancipavit, potero uxorem ducere. Æquè, & ſi me emancipato, illam in poteſtate retinuerit, poterimus jungi matrimonio. Itaque volenti generum adoptare, ſuadetur, ut filiam emancipet. Similiter ſuadetur ei, qui velit nurum adoptare, ut emancipet filium.

¶ CORR. ROM.] Hæc Palea habetur in aliquot vetuſtis, à quibus ceteræ abeſſe ſolent, & non diſtinguitur à ſuperiore Capite.

GRATIAN. 3. *Pars.*

„ SI quis verò aliquo fortuito caſu filiam ſuæ commatris „ uxorem acceperit, non cogitur eam dimittere. Unde legitur

VII. IN TRIBURIENSI CONCILIO, *c.* 48. [an. 895. *in Germania.*]

Non cogitur quis dimittere filiam ſuæ commatris, quam duxit in conjugium.

[m] *Sent. ibid.* Burch. *l.* 17. *c.* 46. Ivo, *p.* 9. *c.* 97.

ILlud etiam [m] nec Canonica inſtitutione definimus, nec interdictione aliqua refutamus: ſed propter eos, qui diverſè de eo ſentiunt, hoc loco aliquid commemoramus. Si quis ſuæ ſpiritualis commatris filiam fortuito, & ita contingente rerum caſu in conjugium duxerit; conſilio maturiori ſervato eam habeat, atque honeſtè legitimo conjugio operam det.

AN UXOREM COMPATRIS UXORIS SUÆ ALICUI DUCERE LICEAT.

QUÆSTIO IV.

GRATIAN. 1. *Pars.*

„ RELICTAM verò compatris uxoris ſuæ nullus in „ conjugem ducere poteſt. Unde ſcribit

I. NICOLAUS Papa Conſtantienſi Epiſcopo Salomoni. [c. an. 865. *Româ in Germaniam.*]

Duas commatres alicui habere non licet.

[a] *Sent. ibid.* Ivo, *p.* 1. *c.* 137. & *p.* 9. *c.* 35. Pann. *l.* 7. *c.* 63. [b] *Gen.* 2.

SCiſcitatur à nobis [a] Sanctitas veſtra, ſi aliquis homo duas commatres habere valeat, unam poſt alteram. In quo meminiſſe debet ſcriptum eſſe [b]: *Erunt duo in carne una.* Itaque cùm conſtet, quia vir & mulier una caro per connubium efficiuntur; reſtat nimirum virum compatrem conſtitui illi mulieri, cujus matrimonio aſſumpta uxor commater eſſe videbatur: & idcircò liquet, virum illi feminæ non poſſe jungi in copula, quæ commater ejus erat, cum qua idem fuerat una caro effectus.

II. *Item* EX CONCILIO CALCHEDONENSI. [fortè c. an. 451. *in Bithynia.*]

Octo annis pœniteat, qui duabus commatribus commiſcetur.

SI pater & filius, aut duo fratres cum una muliere, aut ſi cum matre, & filia, aut cum duabus ſororibus, aut cum duabus commatribus aliquis concubuerit; ſecundùm antiquam, & humaniorem definitionem octo annis pœniteat.

¶ CORR. ROM.] In Concilio Calchedonenſi nihil hujuſmodi extat tractatum, aut definitum. Ex eo tamen refertur etiam in fragmento Pœnitentialis incerti Autoris: eodémque modo citatur infrà *c. poſt uxoris.*

III. *Item* INNOCENTIUS Exuperio Toloſano Epiſcopo. [c. an. 405. *Româ in Galliam.*]

Nullus duabus commatribus commiſceatur.

[c] Polyc. *l.* 6. *tit.* 6. [d] *al.* myſterium.

SI quis [c] ex uno [α] conjugio filium, aut filiam alterius de ſacro fonte ſuſceperit, aut ad Chriſma tenuerit, vel Chriſtianitatis miniſterium [d] dederit; ambo & vir, & uxor compatres exiſtunt parentibus infantis: quia vir & mulier caro una effecti ſunt.

¶ CORR. ROM. [α] *Ex uno.*] In pleriſque vetuſtis exemplaribus, & eadem collectione Decretorum incerti Autoris, legitur, *ſi quis unus ex conjugio.* In Epiſtola verò Innocentii Exuperio Toloſano Epiſcopo ſcripta, hoc non habetur.

GRATIAN. 2. *Pars.*

„ ECONTRARIO invenitur

IV. IN CONCILIO TRIBURIENSI, *c.* 47. [an. 895. *in Germania.*]

Uxorem compatris ducere poteſt, cujus ipſa commater non fuerat.

[e] *Sent. ibid.* Polyc. *l.* 6. *tit.* 6. Burch. *l.* 17. *c.* 45. Ivo, *p.* 9. *c.* 96. Pann. *l.* 7. *c.* 67. [f] *al.* ſuſcepit.

QUi ſpiritualem [e] habet compatrem, cujus filium de lavacro ſacri fontis accepit [f], & ejus uxor commater non eſt; liceat ei defuncto compatre ſuo, ejus viduam ducere in uxorem: ſi nullam habet conſanguinitatis propinquitatem. Quid enim? Numquid non poſſunt conjungi, quos nulla proximitas carnalis, vel nulla generatio ſecernit ſpiritualis?

V. *Item* IN EPISTOLA Paſchalis Papæ II. ad Rheginum Epiſcopum. [c. an. 1107. *Romæ in Calabriam.*]

De eodem.

[g] *Sent. ibid.* Polyc. *ibid.* Anſel. *l.* 10. *c.* 34. [h] *al.* unitionem.

POſt uxoris [g] obitum cum commatre uxoris viri ſuperſtitis conjugio copulari, nulla videtur autoritas, vel ratio prohibere. Neque enim cognationi carnis cognatio ſpiritûs comparatur: neque per unionem [h] carnis ad unionem ſpiritûs pertranſitur.

GRATIAN. 3. *Pars.*

„ NOTANDUM verò eſt, quòd aliud eſt, commatrem „ alicujus cognoſcere, atque aliud, derelictam ab aliquo com„ matrem alicujus fieri. Autoritas illa Nicolai Papæ, & Cal„ chedonenſis Synodi illum prohibet commatris ſuæ uxoris „ matrimonio copulari, qui uxori ſuæ debitum reddidit, poſt„ quam illius commater extitit. Illa verò autoritas Tribu„ rienſis Concilii illos permittit matrimonio copulari, cujus „ uxor, poſtquam à viro ſuo derelinquitur, illius commater „ efficitur: nec poſt compaternitatem à viro ſuo cognoſcitur. „ Quæritur autem, an uxor cum marito in Baptiſmate ſimul „ debeat ſuſcipere puerum. De his ita ſcribit

VI. URBANUS II. Vitali Presbytero [α] Brixiæ. [c. an. 1094. *Româ in Venetiam.*]

Uxor ſimul cum viro filium alicujus in Baptiſmate non ſuſcipiat.

[i] *Sent. ibid.*

QUòd autem [i] uxor cum marito in Baptiſmate ſimul non debeat ſuſcipere puerum, nulla autoritate reperitur prohibitum. Sed ut puritas ſpiritualis paternitatis ab omni labe, & infamia conſervetur immunis, dignum eſſe decernimus, ut utrique inſimul ad hoc aſpirare minimè præſumant. Quia verò piaculare flagitium commiſit, qui duabus commatribus, velut duabus ſororibus, nupſit; magna juxta modum culpæ pœnitentia ſibi debet injungi.

¶ CORR. ROM. [α] *Presbytero.*] Anteà legebatur, *Epiſcopo.* Emendatum eſt ex omnibus vetuſtis, quæ collata ſunt. Et eadem citatio eſt ſuprà, *hâc eâdem Cauſâ, q.* 3. *ſuper quibus.*

GRATIAN.

„ ILLUD verò Triburienſis Concilii: [Qui ſpiritualem ha„ bet compatrem, &c.] ante hanc prohibitionem dictum in„ telligitur: vel uxor commater accipiatur, non ex eodem „ filio cum viro; ſed ex alio.

AN CLANDESTINA DESPONSATIO MANIFESTÆ PRÆJUDICET.

QUÆSTIO V.

GRATIAN. 1. *Pars.*

„ QUÒD autem clandeſtina conjugia fieri non debeant, „ teſtatur ſcribens

I. EVARISTUS Papa Epiſcopis Africæ, *Epiſt.* 1 [a]. [an. 96. *Româ in Africam.*]

Clandeſtina conjugia fieri non debent.

[a] In Capit. Caroli. *lib.* 7. *c.* 463. [b] *Sent.* 4. *diſt.* 28. Polyc. *l.* 6. *tit.* 4. Anſel. *l.* 10. *c.* 2. Ivo, *p.* 8. *c.* 4. Pann. *l.* 6. *c.* 31.

ALiter [b] [1] legitimum [α] non fit conjugium, niſi ab his, qui ſuper ipſam feminam dominationem habere videntur, & à quibus cuſtoditur, uxor petatur, & à parentibus, & propinquioribus ſponſetur, & Legibus dotetur, & ſuo tempore Sacerdotaliter, ut mos eſt, cum precibus, & oblationibus à Sacerdote benedicatur, & à paranymphis, ut conſuetudo docet, cuſtodita, & ſociata, à proximis congruo tempore petita Legibus detur [β], ac ſolenniter accipiatur: & biduo, vel triduo orationibus vacent, & caſtitatem cuſtodiant. *Item.* §. 1. Ita peracta legitima ſcitote eſſe connubia; aliter verò præſumpta, non conjugia, ſed adulteria, vel contubernia, vel ſtupra, aut fornicationes potiùs, quàm legitima conjugia eſſe non dubitate; niſi voluntas propria ſuffragaverit, & vota ſuccurrerint legitima.

¶ CORR. ROM. [α] *Legitimum.*] In Epiſtola ipſa interjiciuntur hæc, *ſicut à Patribus accepimus, & à ſanctis Apoſtolis, eorúmque Succeſſoribus traditum invenimus.*

[β] *Detur.*] Anteà legebatur, *à Legibus dotetur*, quod jam ſuperiùs dictum erat. Emendatum eſt ex vetuſtis editionibus Conciliorum, Capitularibus, Anſelmo, & Ivone.

¶ PITH. [1] *Aliter.*] Hæc Evariſti Epiſtola amplior eſt apud Contium ad Edictum Henrici II. de clandeſtinis matrimoniis.

II. *Item* EX DECRETIS Hormiſdæ Papæ, *c.* 6. [c. an. 517. *Romæ.*]

Nuptias occultas celebrare non licet.

[c] Polyc. *ibid.* Burch. *l.* 9. *c.* 3. Ivo, *p.* 8. *c.* 141. Pann. *l.* 6. *c.* 5.

NUllus fidelis [c] cujuſcumque conditionis ſit, occultè Nuptias faciat: ſed benedictione accepta à Sacerdote, publicè nubat in Domino.

¶ CORR. ROM.] Apud Burchardum, Ivonem, Polycarpum, & in Collectione, quæ eſt tomo tertio Conciliorum poſt decreta Alexandri III. *par.* 49. *cap.* 10. citatur ſimiliter ex Decretis Hormiſdæ. Verùm in ſecunda Collectione Decretalium, *tit. de clandeſt. deſponſ.* citatur ex Alexandro III. qui primus autor hujus Capitis eſſe non poteſt; quippe qui poſterior fuit Gratiano.

III. *Item* NICOLAUS I. ad Conſulta Bulgarorum, *c.* 3. [an. 866. *Româ in Bulgariam.*]

Nuptiæ publicè celebrari debent.

[d] Ivo, *p.* 8. *c.* 6. Pann. *l.* 6. *c.* 9. [e] *al.* quæque.

NOſtrates [d] tam mares, quàm feminæ non ligaturam auream vel argenteam, aut ex quolibet metallo compoſitam, quando nuptialia fœdera contrahunt, in capitibus deferunt: ſed poſt ſponſalia, quæ futurarum ſunt Nuptiarum promiſſa; fœdera quoque [e] conſenſu eorum, qui hæc contrahunt, & eorum, in quorum poteſtate ſunt, celebrantur: & poſtquam arrhis ſponſam ſibi ſponſus per digitum fidei annulo inſignitum deſponderit, dotémque utrique placitam ſponſus ei cum ſcripto pactum hoc continente coram invitatis ab utraque Parte tradiderit (aut mox, aut apto tempore; ne videlicet ante tempus Lege definitum tale quid fieri præſumatur,) ambo ad nuptialia fœdera perducuntur: & primùm quidem in Eccleſia Domini cum oblationibus, quas offerre debent Deo per Sacerdotis manum, ſtatuuntur: ſícque demum benedictionem, & velamen Cæleſte ſuſcipiunt. *Item.* §. 1. Hæc ſunt præter alia, quæ ad memoriam non occurrunt, pacta conjugiorum ſolennia. Peccatum autem eſſe, ſi hæc cuncta in nuptiali fœdere non interveniant, non dicimus, quemadmodum Græcos vos aſtruere dicitis.

IV. *Item* LEO Papa. [fortè Auguſtin. c. an. 400. *in Africa.*]

In contrahendo conjugio iſta ſunt obſervanda.

[f] Polyc. *l.* 6. *tit.* 4. Anſel. *l.* 10. *c.* 3. Burch. *l.* 9. *c.* 2. Ivo, *p.* 8. *c.* 140. Pann. *l.* 6. *c.* 36. [g] *al.* tradita ſponſo. [h] 1. *Cor.* 6.

QUalis [f] debeat uxor eſſe, quæ habenda eſt ſecundùm Legem, virgo caſta, & deſponſata in virginitate, & dotata legitimè, & à parentibus tradita, & à ſponſo [g], & à paranymphis accipienda: & ita ſecundùm Legem, & Evangelium publicis Nuptiis in conjugium liquidè ſumenda, & omnibus diebus vitæ (niſi ex conſenſu, & causâ vacandi Deo) numquam propter hominem ſeparanda; & ſi fornicata fuerit [α], dimittenda; ſed illa vivente, altera non ducenda: quia adulteri [h] regnum Dei non poſſidebunt, & pœnitentia illius [β] per ſcripturam recipienda.

¶ CORR. ROM.] Burchardus etiam, Anſelmus, Ivo, & Pannormia citant ex Leone. Sed ferè idem in Concilio Remenſi Trosleiano, *c.* 8. & *lib.* 7. Capitular. *c.* 279. refertur ex B. Auguſtino, & infrà, XXXVI. *q.* 2. *c. tria.* (quod citatur ex B. Hieronymo) in illis verbis, *& reliqua, quæ ſequuntur in prædictis*, videntur indicari quæ in hoc Capite continentur.

[α] *Fuerit.*] In Concilio Trosleiano, & Capitularibus ſequitur, *& vir ejus voluerit.*

[β] *Illius.*] In iiſdem legitur, *& pœnitentia illi recipienda.*

V. *Item* EX CONCILIO CARTHAGINENSI IV. *c.* 13. [an. 398. *in Africa.*]

Quomodo ſponſus, & ſponſa ad benedictionem accedant.

[i] Sup. *diſt.* 23. *c. fin.* Polyc. *ibid.* Burch. *l.* 9. *c.* 5. Ivo, *p.* 8. *c.* 143. Pann. *l.* 6. *c.* 20.

SPonſus [i] & ſponſa cùm benedicendi ſunt à Sacerdote, à parentibus ſuis, vel [2] à paranymphis offerantur [α]: qui cùm acceperint benedictionem, eadem nocte pro reverentia ipſius benedictionis in virginitate permaneant.

¶ CORR. ROM. [α] *Offerantur.*] Sequebatur, *in Eccleſia Sacerdoti*; quæ abſunt à Conciliorum editionibus, & codicibus manuſcriptis, Burchardo, & Ivone, nec habentur ſuprà *diſt.* 23. *c. fin.* ubi hoc idem affertur.

¶ PITH. [2] *Vel.*] Deeſt in V. C.

VI. *Item* EX CONCILIO ARELATENSI, *c.* 6 [k]. [fortè an. 524. *in Gallia.*]

Sine publicis nuptiis nullus ducat uxorem.

[k] Habetur in Capit. *l.* 6. *c.* 131. [l] Burch. *l.* 9. *c.* 6. Ivo, *p.* 8. *c.* 144. Pann. *l.* 6. *c.* 6.

NUllum [l] ſine dote [3] fiat conjugium: juxta poſſibilitatem fiat dos: nec ſine publicis Nuptiis quiſquam nubere, vel uxorem ducere præſumat.

¶ PITH. [3] *Nullum ſine dote.*] Novell. Majoriani *de Sanctim.* & *vid.* Obtinuit tamen ut ſine dote legitimum habeatur, *ex l. ult. C. de donat. propt. nupt.* & *l. ult. C. de repud. Nov. Juſtin.* 18. & 22.

GRATIAN. 2. *Pars.*

„ HIS omnibus autoritatibus occultæ Nuptiæ prohibentur: „ atque ideò cùm contra autoritatem fiunt Nuptiæ, pro infectis „ haberi debent. §. 1. Sed quæritur, quid ſibi velint illæ ſo-